

Medi ambient

S'intensifica la vigilància de rapinyaires protegits

REDACCIÓ
DELTEBRE

Aquestes espècies fan una funció de sanejament dels ecosistemes en alimentar-se preferentment d'exemplars malalts

Els Agents Rurals intensificaran la vigilància sobre els hàbitats d'espècies com l'àliga cuabarrada per preservar-ne la supervivència. L'acció se centrarà en les zones on es mouen aquestes aus protegides i amenaçades després que el passat hivern es localitzés una àliga cuabarrada abatuda per un tret.

Aquestes aus són especialment importants per mantenir l'equilibri de poblacions de rates i conills que, contràriament, poden convertir-se en plagues per a l'agricultura i la ramaderia. Una altra destacada funció ecològica d'aquestes aus és el sanejament animal, en alimentar-se preferentment d'exemplars envellits, malalts o dèbils, o fins i tot carronya de manera ocasional, evitant així la propagació de malalties.

L'àliga cuabarrada és una espècie protegida, ja que és una de les aus rapinyaires més amenaçades d'Europa. La població va disminuir a la península a causa de la caça furtiva; les electrocucions i les col·lisions contra línies elèctriques; la pèrdua d'hàbitat, i les molèsties a les àrees on nidifica.

L'àliga cuabarrada és una espècie sedentària i monògama, les parelles defensen i romanen al territori durant tot l'any. S'adapta a depredar la presa més abundant en cada regió i a cada època de l'any.

En els darrers 20 anys, només a les Terres de l'Ebre es té constància que s'han produït 5 casos d'àligues cuabarrades ferides o/o mortes per armes de foc, tot i que la dificultat de trobar els cossos al medi natural fa pensar que la realitat d'aquests casos podria ser molt superior.

També s'han detectat altres aus protegides ferides per tret. A l'Estació Biològica de Canal Vell (Deltebre), només durant l'any 2021, es van atendre 21 aus per aquest motiu.

A Catalunya, el Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals, la descriu com espècie protegida de la fauna salvatge autòctona, i en el proper Catàleg de fauna amenaçada de Catalunya es considera espècie en perill d'extinció donat que la seva supervivència a curt termini és poc probable. Donada la seva importància, l'Administració de la Generalitat destina esforços de gestió, recursos personals i econòmics per garantir la supervivència de l'espècie.

Els agents rurals recorden que provocar la mort d'espècies protegides pot comportar sancions administratives i penals.